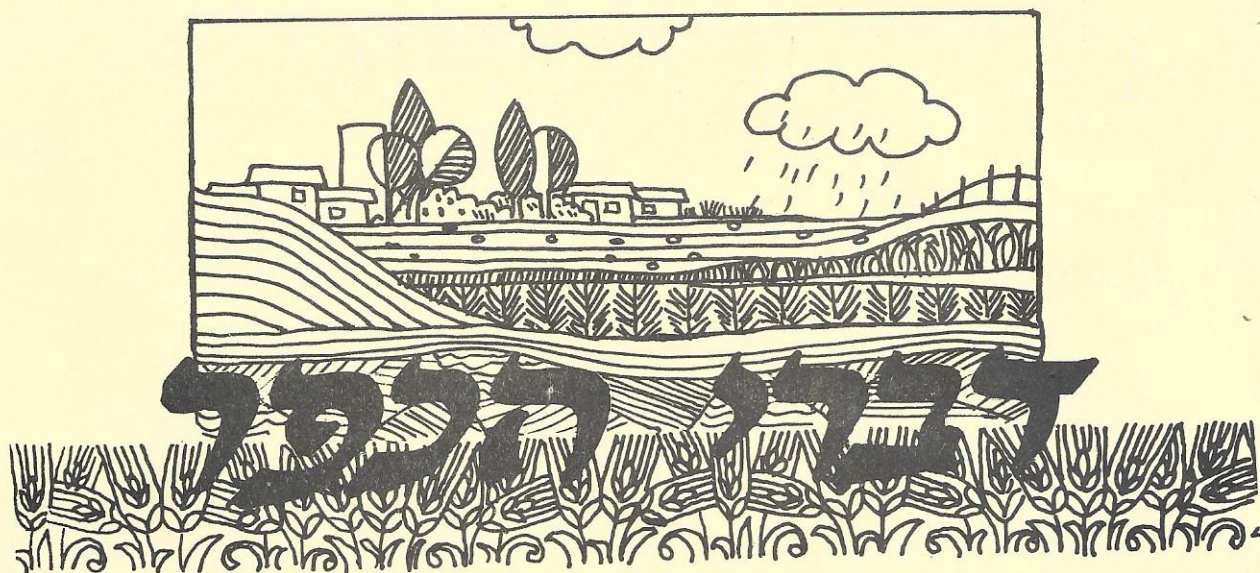




20 שנה למות המשורר

ובשנה המוקדשת לשפה העברית

א

האל אתך – אומרת היא – האל אתך...
לא עת ללצנות היא... לו הקשיבה נא...
חדל-מזה הפעם. היא כמעט בוכה
והוא גבוה, מחויר, אך אין לו תקנה.

כך עד שסחו לה מבין יודעיו מכפר,
כי לא משחק עמו ולא מהתלה.
כי גדר משנה הוא לעברית גדר
ואין מי שיסיר ממנו האלה.

וכי על כן הנה דרכיו כה נלחות
וכי על כן יהיו כל תחנוניה שוא
וכי לא עוד דבר יוכלו הם זה עם זאת
עד לאחרון ימיה או אחרון ימיו.

אותו הלילה, עד שאור-מנורה כבה
(כך מספרים) הלכה האם בערירית
והוא בקש לומר לה לו מלה טובה,
אבל הוסיף שתק. ורק קצה פיו הרעיד.
-- וסוף דבר: פיו, על ארץ מניבה,
בנים ואמהות ממללים עברית.

נתן אלתרמן:

וכשאמו הניעה ארצה, וידו
של הסור אותה הביאה לרציף,
מהר בן-יהודה, חבוש מרבוב אדם,
אליה, לנשקה על מצח וצוניה.

חבק. דבר. נדמה היה לה בתהלה
(כך מספרים) שאין שומעת היא דבריו
מחמת שמסביב רבה ההמלה
וגם אזניה ככר כבדו קצת, זו צרה.

אבל פתאם תפסה כי הוא חומד לצון
וכי בכונה תחלה (אף כי אולי
אין השענה יפה) הוא מדבר לשון
שאין היא מבינה... נו, סוף... יפה... נו, די..

אך הוא ממשיך... היא שוב שואלת לשלומה
והוא חוזר משיב בלעג-מלים
או משתתק ומשעשע את אמו
במוללו ידיו בדרך האלמים...

בית לשון

מאה שנה להולדת אליעזר בן-יהודה ועם סיום
מלון.



י מ י - ה נ ל ד ת

25.3. נטע אלמן
לי קפלן

27.3. רחל אבידור
ליאור שוורצמן
דותן מעין

28.3. בטי עדר
בתיה ויטהם
עופר פרנק
ענת ניצן
נריה אגם
רימון פרנקלין
אייל איסטון

29.3. ג'ק בן-נתן
צפורה סמברג
ניל שרקי
עמליה לויין
שונטל בסו

30.3. פנינה גולן
צילה בן-רשף

31.3. דליה בוסקילה
אילת אדלשטיין

י מ י - נ ל ש ו א י ל

25.3. ריבה וג'ק בן-נתן
הת'ר וח'זי הרפז

27.3. רותי וגדי עמית
שושנה ולני יודאיקין

29.3. בת-שבע ולורנס מרקוסון

בס"ד

שלכם בתיה,

קודם כול רפואה שלמה, ההורים מספרים
לי שאת סוחבת גבס.

שנית תודה תודה על כל המתנות לרות
ולילדים. זה מפתיע כל פעם מחדש וזה
מחמם אותנו עד לכאן.

כל טוב ושתחלימי מהר
מרב ומשפחת איתם

תודה רבה מקרב לב לרחל שבזט (אמא של
ירצתן טוביס) על העזרה בהכנת הברכות,
התחפרשות והאיפור למסיבת פורים של ביה"ס.
בלהה, עיריית וילדי התלוננים

ל ב י ש י א ל י מ

לזוג הטרי - אלינוס ודובי
להורים - רות וג'ורג' נאי
לסבתא - גב' נאי
ולכל בני המשפחה
רוב אושר ונחת!



מה נשמע ?

* כל אירועי פורים הסתיימו בהצלחה ואפשר להתחיל בביצור החומות מחדש. על המסיבה נאמר - "היה מסנדר מאוד יפה - לא צפוף. ציון לשבח למנחים העליזים". שוב הוכח מה כוחה של עבודת צוות.

ובכל זאת - מסקר מקרי לגמרי מתקבל הרושם שמיבצע "משלוח מנות" היה לקוי בחסר השנה ומספר לא קטן של חברים אמרו לי, בנוסחאות שונות, "אני נתתי, אבל לא קיבלתי. לא כל-כך איכפת לי, אבל איכשהו אני מרגיש שאני לא קיים."

* גם קוראי האנגלית שבליבנו, שקראו בעיון את הדיווחים הלוחטים מתערוכת האומנות "שלנו" בארה"ב, אולי לא שמו לב לקטע המצורף:

... praised the efforts of the kibbutzim, which as a collective group have not had an economic time in recent years (Kibbutz Kafar Yonassai, though, has found economic success, Barber said).

תרגום: ליבה שיבחה את מאמצי הקיבוצים, שהתמודדו בשנים האחרונות עם זמנים קשים מבחינה כלכלית. (אך קיבוץ כפר הנשיא הגיע אל ההצלחה הכלכלית, אמר פרבר). "חבל שאף אחד לא אמר לנו..."

* בסעיף אחד לפחות האירה ההצלחה. עשינו את זה - הצלחנו לחסוך בחשמל, ובגדול. (ראו כתבה ראשונה של ברוס בעמ' 6).

* בין העולים מברית-המועצות החודש נמצאת משפחת רייז, זוג צעיר עם שני בנים. הוא מדען והיא כנרת-ציירת. "זהו סיכום של עשר שנות התכתבות", אומרת רינה כהן. משפחת כהן שמרה על קשר מכתבים עם המשפחה במשך כל שנות הסירוב.

* חדשות האולפן: מרקי, המדריך את חוג הציור, מספר שהקבוצה שלו חבריה נחמדים ומוכנים ללמוד. גם דוד קולט (חוג צילום) מרוצה. רמת הידע הקודם שלהם נעה בין אפס (לא נגעו במצלמה לפני שבאו) עד ליכולת לבצע עבודה בסיסית. למה בחרו בחוג צילום דווקא - קשה לאמור. אולי מפני שחושבים בטעות שלא דרוש כגשרון טבעי כדי "ללחוץ על הכפתור". כשהם מגלים שהלימוד כרוך בעבודה רצינית, הם פחות נלהבים.

בין התלמידים יש אחת שמדברת עברית שוטפת - בלי יכולת לקרוא או לכתוב. (בת יורדים, כנראה).

* השרקיה, הנושבת עלינו ממזרח כל השבוע, והפריחה כמוכו, מעוררות את כל האלרגיות למיניהן ולא עוזרות למבריאים משפעות שונות. תלמידי האולפן לא יכלו להבין, למה המורים לא מוכנים ללמד אותם בחוץ "בימי-שמש יפים כאלה". לא היו מזדקקות עוד כמה טיפות גשם (362,4 מ"מ עד היום).

שבת שלום ושבוע טוב

א נ ג ה

תמונות לתעודות

דוד קולט מודיע : מי שזקוק לצילום לתעודה (גודל סטנדרטי בלבד) מוזמן לטלפן אל דוד (827) בשעה 18.00 בערב, כדי לקבוע זמן לצילום.



זה"צ רכז
הזרוק

חברים מתבקשים לבוא לאסוף את
בגדי החורף
שמסרו לנו בזמנו - או לתת לנו
רשות להעביר אותם הלאה.



זה מצפיר לי

באסיפה האחרונה עלו על-פני השטח מספר אפיונים, שמן הראוי לעצור רגע ולתת להם את תשומת-הלב הראויה. לכאורה על פני השטח ישנו מירקם ברור. מצד אחד קבוצה של אנשים, שאוחזים - עדיין - באמונתם בעקרונות הקיבוץ והם מתנגדים לכל שינוי בעיקשות רבה. ומן העבר השני קבוצה של חברים, שמוכנה לזנוח את העקרונות במחיר כל שינוי אפשרי מזדמן.

כתבתי "לכאורה", משום שאני סבור שזוהי טעוה ואשלייה שכך הוא המצב באמת. החלוקה הזאת, הברורה כל-כך, לשתי קבוצות קוטביות, נועדה להקל על חברים מסויימים לסווג את עצמם ואת זולתם. אך אין היא כל-כך ברורה במציאות, כפי שהם מבקשים להאמין. יכול להיות שישנה קבוצה גדולה של חברים שמחזיקה בעקרונות הקיבוץ ועם זאת היא גם בעד שינוי. כאמור, החלוקה למאיצנים ולמאיטנים איננה ברורה כל-כך ומוחלטת. ובואו לא נעשה לנו חיים קלים כל-כך. אלווין טופלר, בספרו "הגל השלישי", מונה שלושה צורכי-יסוד בחברת העתיד: א) הצורך בחיי קהילה. ב) מסגרת ארגונית לחיים. ג) שאיפה למשמעות.

הייתי אומר, שאם היו מתמצתים את חיי הקיבוץ לשלושה מרכיבי-יסוד, הרי הייתי מונה בהם את שלושת המרכיבים של אלווין טופלר. וכבר יש לנו מכנה משותף ראשון, להשתית עליו חברה קיבוצית. מבחינת החוליים הקיימים בחברתנו בהווה, אני רואה את הדברים עין בעין עם יוסי כץ. אבל אינני חייב לקבל את מסקנותיו. די לנו אם נסכים, שעלינו להתמודד עם השאלות שיוסי הציב על סדר-היום שלנו: 1) ניגוד אינטרסים ברור בין צורכי המשק ודצון החבר. 2) מערכת מגוונת שמצמיחה תלותיות ומעודדת חוסר יוזמה. 3) חוסר התאמה בין רמת האוכלוסייה וסוגי העיסוק הקיימים בקיבוץ. 4) מערכת ארגונית שאיננה מתפקדת, בעיקר בתחום קבלת החלטות ובתחום בקרה וביקורת. 5) משבר כלכלי עמוק, שתובע תשובות מיידיות לבעיותיו. אם נסכים שעלינו לקבל על עצמנו להתמודד עם השאלות האלה, נקבל את המכנה המשותף השני.

התשובות שנקבל לשאלות אלה וניסיון אמיתי לענות על שלושת צורכי-היסוד החברתיים - חיי קהילה, מסגרת ארגונית ושאיפה למשמעות, יעביקו לנו את המכנה המשותף השלישי. וכבר ישנם לנו שלושה מכנים משותפים, שעל בסיסם נוכל לצאת לדרך. ברצוני להוסיף עוד דבר. מאז שאני זוכר את עצמי אני יודע, עמוק בתוך הגנים שלי, שהחברה שבה גדלתי היא חברה שהניחה במרכז את האדם ושתמיד ראתה בו את (המשך בעמ' 5)

(זה מזכיר לי - המשך)

אכן-היסוד לחברה. האדם לא היה כלי לתשגת יעדים - אלא מטרה. ברמה הערכית לא הייתי רוצה לראות את זה משתנה.

מוטלת עלינו היום מעמסה כלכלית כבדה, והמשקל והאתגרים שיזלטנו על כתפינו השחוחות בעתיד ילכו ויגדלו. עלינו ללמוד לתת הרבה יותר אמון בחבר ובכוחו לשנות את המציאות. אי-אפשר, מצד אחד, להרים ציפיות גבוהות כהרים מן החברים ובאותו הזמן לשדר חוסר-אמון מוחלט כל-כך, ביכולתם של החברים לעמוד באותן ציפיות. אין בנמצא אדם וחברה שיגיו מסוגלים להחזיק מעמד במתח הזה, שבין הציפיות הגבוהות וחוסר-האמון העמוק. כמו שכתבתי בהתחלה, על בסיס שלושת המכנים המשותפים עלינו לצאת לדרך. וכל מה שנותר לנו לעשות - זה לעשות, כמו שאומרת הפרסומת. ובעיקר להאמין בכוחנו לשנות. כי בלי האמונה הזאת לא נגיע לשום מקום, מלבד לטינה גוברת והולכת למסגרת שיותר ויותר נמצא את עצמנו כלואים בתוכה.

ואל תשכחו, איתמר לצידנו. אז אין מה לפחד כלל.

ד ו ד ו

נכתב כתוח לחברי כפר הנשיא

חברים,

לפני שבוע השתתפו באסיפה בשעת השיא ארבעים וחמישה (45) חברות וחברים, וכשהגיעו לסעיף האחרון נשארו במועדון שלושים וארבעה (34) בלבד. היות והסעיף האחרון היה צריך להיות על אישור (אישור מחדש) של עקרונות הקיבוץ העירו, שמספר כזה של נוכחים אינו ראוי לקבוע דברים חשובים לגבי חברה קיבוצית כולה. הדיון נדחה לאסיפה הקרובה, שתהיה כנראה ביום א' הקרוב.

הנושא לדיון איננו שגעונו הפרטי של הנודניק הקיבוצי (אומרים שיש אחד בכל קיבוץ), אלא ניסיון לראות, האם פנינו הקיבוציות מועדות לשינוי טוטאלי, שיביא אותנו תוך שנים מועטות למצב של יישוב קהילתי שאין בו עקרונות מסוכמים, או האם האמונות שהביאו אותנו להקמת קיבוץ דווקא - ולא סוג אחר של יישוב - במקום זה, עדיין משחקות תפקיד חשוב.

אני מרגיש שבלא יודעין ובלא תכנון זוחלת חברתנו לשינויים, שהיינו דוחים (אני מקווה) אילו התייחסנו בהעמקה לכל המתרחש בקיבוצים בכלל ואצלנו בפרט. יכול להיות שמה שמתרחש הוא מה שחברתנו רוצה, ויכול להיות שלא צעירים רבים ולא מבוגרים רוצים את הסחף המכרסם של שינוי בלתי-מבוקר וחד-כיווני.

איך ואיפה אפשר לבדוק מה שרוצים חברי כפר הנשיא, אם לא באסיפה, כי הרי תוצאות הסקר, שנערך במשך המרתון החברתי שהיה, נחשדות כלא חד-משמעיות?

על כן אני מבקש מכל אחד ואחד מגילאים, לבוא לאסיפה ובסופה לומר אחד משני דברים: או שהעקרונות חשובים וחיוניים לקיום חברתנו כקיבוץ; או שהוא איננו מקבל את העקרונות האלה כתופסים היום. אם חברים לא יופיעו או לא יצביעו (יגיעו לאסיפה אבל יימנעו מלהכריע), אני אישית אראה בזה סימן של אדישות ואין בעיניי דבר יותר גרוע ממנה. אולי כמו במה שנקרא "ממשלת אחדות לאומית" נחליט שאיננו יכולים להחליט!

קיבוץ זה ידע הרבה משברים ותמיד יצא אחריהם מחוזק כקיבוץ. מי יתן וכך יהיה גם בימים אלה.

אריק ארנברג



לחברים שלכם,
חזרנו שוב להריח את הניחות, היוצא מתנורי-האפיה בימי חמישי - אמן סלה.
הופסקו התלונות בדבר שידורי "ערב חדש" מקוטעים - אמן סלה.
כנ"ל לגבי שאר תוכניות-ערב בטלוויזיה - אמן סלה.
אין יותר דיווחים על גמדים, שמתרועעים בשעות הערב בחצר המשק - אמן סלע.
בקיצור, החיים חזרו למסלולם שמלפני ימי החושך.

ומה באמת התוצאות מכל הסידורים הלא כל-כך נוחים, שהתרגלנו אליהם בחודשי הקיץ והחורף?

לאחר ניכוי הוצאות הפעלת הגנרטורים והציוד להגבלת זרם, נחסכו בהוצאות

חשבונות החשמל הסכומים הבאים:

כ-135,000 ש"ח

במשק

כ-34,000 ש"ח

במפעל הירדן

כ-170,000 ש"ח

סך-הכול

המחירים כוללים את ההנחות שהתקבלו מחברת החשמל, בהתאם להסכם המשק עם חברת החשמל.
אין לי ספק שללא שיתוף הפעולה המלא של כל האוכלוסייה, ההסדר שעליו חתם המשק
לא היה עומד במבחן. ועל כך מגיע "כל הכבוד" לכל בית בכפר הנשיא - מטף ועד סב.

ומה הלאה? המשך בשבוע הבא.

בשם הגמדים

ב ר ו ס

עלוק חברים!



שוב אני בא אליכם...

כשאני שנמץ איך ששרוץ הציפורים, ורואה את הדבורים עוסקות בעיסוקיהן,
אני יודע שאביב באויר. בעונה זו יש לי בעיה כל שנה - לא אלרגיה, חלילה,
אלא איך להספיק להכין את הלונהפארק לפתיחה ביום העצמאות!

היות ולא הייתי בבית בקיץ שעבר, כמעט ולא עסקו באחזקה, ולכן נשאר המון
לעשות בפארק, כדי להפוך אותו למקום נעים לבילויים עם משפחתך וידידיך.

כן, הנה בא העי קר!

לכל מי שמוכן לעזור במשך שעה/שעתיים בזמנו הפנוי,

אשמח לספק הוראות וכלים!

השנה קיבלנו תוספת נאה ללונה-פארק: מכונת "פופקורן" גדולה, שנתרמה
ע"י רחל מן, ותגיע תוך חודש. אז, אם הכל יתנהל לפי התוכנית, נאכל "פצפוצי תירס"
ביום העצמאות.

מגיש הימי - גולף - יפתח לפי דרישת הקהל, כמו לפני שנה. את המפ-
תח למחסן המחבטים אפשר לקבל בבית המלאכה שלי במשך שעות הבוקר, ותלוי בדלת ביתי
בכל שאר שעות היום. כמובן אתם נדרשים להחזיר אותו כתום המשחק, למען הבאים אחריכם.

שעות משחק נעימות ג'ים ויטהם





צהלכות ועדת בית הספר

(1) אושרה בקשתה של משפחת יודאיקין לאפשר להלל (יחד עם אחיו) לנסוע בקיץ לביקור סבים בקנדה.

(2) ילדים המאחרים להסעה לביה"ס - ילד המאחר להסעה בבוקר, ללא סיבה מוצדקת, לא יוסע לבית הספר על חשבון הקיבוץ. הורה המחליט להסיע את ילדו, התשלום יהיה עליו, אלא אם הוא קיבל אישור מצוות הכיתה (במקרים של איחור מוצדק).

(3) טיפול בילד חולה - במשך השנה היה עירפול בקשר למי אחראי לטיפול בילד חולה בשעות היום. ההרגשה בוועדה היתה שאין לקבוע מדיניות נוקשה. מה שברור הוא, שהורה חייב בכל מקרה להודיע למטפלות על הישארות של ילד בבית. ייעשו סידורים בין המטפלות לטיפול במשך כל היום בילד חולה המגיע לבית הילדים.

(4) קיבלנו דיווח על הנעשה בהנהלת בית הספר מבוא הגליל.
(א) יש התארגנות לנסות להשאיר את מנהלת בית הספר לשנה נוספת, על מנת לאפשר מגוון הצעות למנהל(ת) חדש(ה).

(ב) דווח על סכסוך בין קיבוץ איילת השחר לבין בית הספר בקשר לספריית בית הספר (שהרבה מספריה שייכים לקיבוץ). הדיון לא נגמר, וייתכן ויצטרכו להביא בורר תנועתי ליישב את המחלוקת.

(ג) גודל הכיתות - הוחלט שגודל הכיתות לא יעלה על 30 תלמידים.
רשמה: שרה דבולט

לזכרו של שלום דיוויס

מהספרייה מוסרים שנתקבלו בתודה שתי תרומות מאת מר טד וגב' פרידה בנט, לזכרו של שלום דיוויס ז"ל.



נר - זיכרון
ד' בניסן - אייבי שוורצמן

בית "סביון" - בית סיעוד

עבר חודש מאז נפטר סבא סיד, ואיני יכולה לעבור לסדר היום מבלי לומר כמה מילים טובות על בית הסיעוד - בית "סביון".

בזמן תפעולו של בית הסיעוד, עם כל הקשיים של החידוש בדבר ושעוד לא התנסינו במין מוסד מסוג זה, הוא ענה על הצרכים המיוחדים של השוהים בו ובני משפחותיהם.

כל מי שנתקל בקשיש סיעודי (שאינו יכול לבצע פעולות יומיומיות בעצמו או מרותק למיטה) או בתשוש נפש (שאינו מתמצא בדיוק היכן הוא בזמן ובמקום ושוכח דברים שידע קודם לכן) אומר לעצמו: "שמרני אלוהים שלא אגיע למצב כזה", ועוד מתכנן תוכניות שאולי ישמור לו כמה כדורים בצד, שאולי קרוביו יגאלו אותו בדרך כלשהי ממצב משפיל, או מקווה שהגורל יכין לו בגיל 80 התקף לב קטלני או שיחליק על קליפת בננה וישבור המפרקת, ושלוש על ישראל.

על הרבה דברים אנו שולטים בחיינו, חוץ מזמן הלידה שלנו וזמן ודרך מותנו. (למי שהדברים כבדים מדי, שיעבור למאמר הבא).

כ-20 אחוז מאיתנו, בתנאי שנגיע בשלום לשיבה טובה, עלולים לחלות באחת ממחלות הזקנה, שגורמות להיות תלולים באחרים ובסביבה. (סניליות, אלצהיימר, פרקינסון, שבץ ועוד.) האוכלוסיה פה עדיין צעירה יחסית, חוץ מכמה הורים שעברו את גיל ה-80, אך אין זה אומר שמוקדם מדי לחשוב על מקום כמו בית "סביון", שיפעל בעתיד, במידה ויהיה צורך (ואני מקווה שלא יהיה).

הטיפול הרפואי והסיעודי היו מצויינים,

ובנוסף לכך קיבלו השוהים בו יחס אנושי של חיבה ותשומת לב ואהבה, וסבלנות לכל השגיונות המתגברים עם הגיל.

במקום השהיה בבית "סביון" ניתן היה לחשוב רק על פתרונות מוסדיים אחרים, כמו בית אבות, בית חולים סיעודי ועוד, ולפי ביקורי במקום מות אלה, לא נותנים את היחס החם שניתן פה, ולא איפשרו ביקורי משפחה יום-יומיים ושמי-רת קשר עם כמה ידידים והקהילה. אפשרות אח-רת היתה טיפול של 24 שעות ביממה בבית הקשיש עצמו, שדורש סכום כסף אסטרונומי, ומה גם שהבתים פה לא מותאמים לטיפול.

כפי שכתבה רות גולן, אי אפשר לפתוח בית כזה ללא אדם הבקיא בנושא והמסוגל לנהל צוות. כן יש כמה החלטות עקרוניות ומקצועיות שיש לעשות. מי יעבוד שם? האם יש לחייב חברים לעבוד שם ומדוע? (מט"ביות - מטפלות בית - שעברו קורס מיוחד הן למעשה המוסמכות ביותר לעבודה זו). עד כמה משתתפת המשפחה בעבודה במקום? האם כל אחד מבני המשפחה מסוגל לבצע עבודה מסוג זה? האם הקיבוץ רוצה או בכלל מסוגל להשקיע כסף במוסד מסוג זה? מהי העלות האמיתית? האם המקום ייפתח לחברים בלבד, אי גם להורים או שאולי גם יקלוט מבחוץ? אלה הן חלק מהשאלות ביחס למקום.

אישית, כמובן, כמו כולם, איני רוצה להגיע למצב של הקשישים ששהו בבית "סביון", אך אם הגורל יזמנני לכך, אני מקווה שיהיו אנשים טובים וקהילה דואגת שיתנו לי לסיים את ימי כבוד עד כמה שאפשר.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לכל החברים שעבדו, טרחו, דאגו, התעניינו בתקופה שטיפלנו בסבא סיד.

לויטה, לד"ר ג'ים, שהגיע בעת הצורך בכל שעות הלילה, לפלו, שהתנדבה פה, להלילן, לצוות המרפאה, לכל החברים שעבדו במסירות שבת. לידידים שבאו לבקר ולמוסדות המשק שפעלו לפתיחת המקום,

תודה לכולם.

צילה בן-רשף

יתנ"ס

ראש פינה

מידע על מועדון "סינימטוב"

הסרטים מוקרנים אחת לשבועיים או ביום ג' או ביום ד', בשעה 20.30 באולם בית העם - בראש פינה
מנוי חלקי ל-5 סרטים 20 ש"ח (כולל סרט + הרצאה)
מחיר כניסה לסרט בודד כולל הרצאה - 5 ש"ח

24.4.90 יום ג'

סרטים קצרים - ישראליים

* מפגש יוצר עם הבמאים דייב בנבניסטי, עמית גורן ויוחנן ולר

א. יונה לבנה (ישראל, 1989) WHITE DOVE
במאי: דייב בנבניסטי

משחק: אורי ניר, אריק בולדנברג, חיים קציל.
ילד מופנם המגדל יונים על גג ביתו מתחבר לילד יתום במהלך שוטטות באתרים עזובים כשהם תרים אחר יונים נקלעים השניים להרפתקאות ילדים. סרט פיוטי.

ב. הכלוב (ישראל, 1989) THE CAGE
במאי: עמית גורן

משחק: אלון אבוטבול, סלים דאו
יואב, בארמן תל אביבי, יוצא לשירות מילואים בגדה. המעבר החרדי בין חיי הלילה של העיר לבין דיכוי האינתיפדה בשטחים הכבושים מותיר אותו המום.

ג. נו טה מטאס (ישראל, 1989) NO TE METAS
במאי: יוחנן חורחה ולר

משחק: רוברטו פולאק, נילווה שטרן, דני ליטני
פעיל שמאל ישראלי נאבק בטרואומות מתקופת משטר הטרור של הגנרלים בארגנטינה, כששירות הבטחון הישראלי מתחיל להטריד אותו.

LADY EVE

27.3.90 - יום ג'

לידי איב (ארה"ב, 1941)

במאי: פרסטון סטרגייס

משחק: הנרי פונדה, ברברה סטניוק, צ'רלס קובארן
מהמרת מחליטה לכבוש בדרך מתוככמת את בנו התמים של יצון בירה עשיר. קומדיה המערבת הומור מילולי שנון ובדיחות סלפסטיק משיאי הקומדיה הקולנועית האמריקנית שבכל הזמנים.
■ הרצאה של מבקר הקולנוע אריה סובר, על "הקומדיה ההוליוודית הקלאסית"

3.4.90 - יום ג'

RED RIVER

נהר אדום (ארה"ב, 1948)

במאי: הווארד פוקס

משחק: ג'ון ויין, מונטגורמרי קליפט, וולטר ברנר.
"נהר אדום" הוא אחד המערבונים הגדולים של כל הזמנים
★ הרצאתו של מבקר הקולנוע "בקול ישראל" יכין הירש על "הקולנוע של הווארד הוקס".

מי שמעוניין לנסוע לאחת מההופעות הנ"ל, מתבקש להתקשר לדורית; לשים בת.ד: 154;
או להשליך פתק בתיבת המכתבים.
(לא לשכוח לרשום לאיזו הופעה, יום ושעה).



הכתובת שעל הקיר

לפני כמה ימים נסענו באוטובוס מרמת-השרון לתל-אביב. מן הדלת האחורית עד לאח-רון המושבים היו כל משענותיהם מעוטרות בחתימות ומשאלות-לב, כתובות בעט-לבד: שרית בן-הרוש כיתה ט'; יובל בן-אהרון מחפש כלה...; חגית כהן אוהבת את...; מנחם ונורית דוג מן השמים... מצחיק? מעשי קונדס של בני נעורים? מה יש, גם הפלמחניק ברוך ג'מילי השאיר את שמו כמזכרת על קיר בית-משאבה בפתח שער הגיא! ואפשר להתנחם שגם בארצות ההן שולטות כרזות - קיר (grafitti) בכל צעד ושעל. או אולי זה סימפטום של תרבות הקלקול וההשחתה?

ואצלנו - הקיר שהיה בחדר-האוכל ויועד לכל מי שרצה להביע את הגיגי-לבו נשא שפע מבוכלב ולא קריא של מסרים. כמעט היחיד שניתן היה לפענח אותו היה "ימותו כל הדתיים". מצחיק? מעשה קונדס של בני הנעורים ששמעו דברים דומים אצל ההורים? ואם מחר ניתקל בכתובת "ימותו כל הקיבוצניקים/האשכנזים/המערבניקים..." נמשוך כתף ונאמר "מה יש, פורים" או "לא נורא, ככל הגויים אנחנו".

משימות בר-מצווה

כמעט מעניין לעניין באותו עניין. מוטב שבני-המצווה ההולכים לעשות משהו למען הקיבוץ לא יעשו כמו במחזורים שקדמו להם, שהשאירו לנו "טרמפידה" ליד שער הקיבוץ, שמה ששרד ממנה הוא מושב-עץ או פינת-פיקניק ליד ה"הילטון", שאיש אינו יושב בה ושצמחיה יבלו, אם מישו (מטפלת/מלווה/מדריך) לא יפתח ברז מדי פעם.

כותב שורות אלו ישמח, אם כל שנה תיטול על עצמה כיתה הבר-מצווה משימה כבדה של נקיון כללי בקיבוץ. לא ילדינו הם האשמים היחידים בערימות הפסולת שנמצאות ליד פחי-האשפה או הבקבוקים ופחי הבירה שמושלכים לצידו המדרכה, אבל יש להם חלק נכבד במראה המוזנח של המדרכות והערוגות. אולי מן הניסיון והמאמץ של שנת הבר-מצווה הם יידעו לחנך גם את הוריהם ואחיהם הצעירים (כמו שילדי הגנים ובתי-הספר הצילו את פרחי-הבר של ארצנו).

מה שקלט המיקרופון הנודד השבוע

- שמע, אני אוהב חתונות והיות ואני נשוי, אינני רואה מדוע שאחרים לא יגיעו למצב מאושר זה. אבל כשאני עושה חשבון שהשנה מובטחות לנו כבר שמונה חתונות - כן ירכו - וזה אומר שכל פעם יסגרו את חדר-האוכל בפני, אני מרגיש כזר בביתי.

- ומה יהיה כשנגיע לבר-מצווה של השנה? כל האורחים יגיעו ברכבם ("החברים מתבקשים לא להחנות רכב של הקיבוץ או טרקטורים במגרשי חנייה, אלא להעביר אותם לגינות שלהם או להשאיר אותם בטובה"). בהישמע צלצול או יריית-אקדח, כולם יזנקו אל רבע עוף או בשר פרום והתוספות, שיפלו מן הצלחות החד-פעמיות, ישמחו את הכלבים והזבובים חודשים אחרי-כן. בשבת יידחסו כל מי שלא יודע לשחות למועדון, כדי לשלם מס-שפתיים חד-פעמי למסורת העלייה לתורה. זה כמו כל ההמצאות של התרבות החד-פעמית - INSTANT RELIGION - אין לו טעם ואין לו ריח, אין בו תאין ואין בו קפאין - אין בו כלום.

- אתה שואל אותי למה אני לא בא לאסיפה? אגיד לך. שנים רבות באתי ושמעתי ואם רציתי להגיד משהו שתקתי, כי אני מתקשה להתבטא. לא נורא. אבל הפסקתי לבוא כשנוכחתי לדעת ששיטת המכש פועלת. מביאים דברים לדיון וחייבים להחליט מיד, כי הבנקים/התק"ס/הקדוש-ברוך-הוא לא יכולים לחכות. המידע שמספקים לי כתוב בצורת צופן, שגם מי שניסח

(המשך בעמ' 11)

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

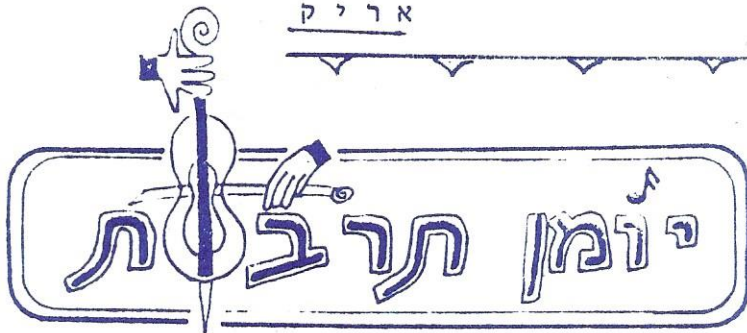
אותו לא יודע לפרש. התבררנו בוועדה-עד-הוק, שעושה מה שוועדת ההצעות היתה צריכה לעשות, אילו יכולנו לסמוך על ועדת ההצעות. לא מגדירים תפקידים... בשביל מה לבוא?

- מתקבל הרושם שהיום הקיבוץ כחברה איננו מעוניין בחבר הפשוט. נותנים איזו תוספת קטנה לתקציב האישי ואומרים לו - "תסתדר". עיתונים, נסיעות-תרבות - עליו לשלם.

- קח לדוגמה את עניין המכבסה האזורית. הוכיחו לנו באותות ובמופתים שזה יחסוך לנו רכבות. מה קרה? קנו הרבה מכונות-כביסה. מניין הכסף? חלק מתוך התקציב האישי, שזה כסף של הקיבוץ. וחשמל ומים זה לא על חשבון הקיבוץ?

סגרנו את המיקרופון ומיהרנו לחופה.

שבת שלום
א ר י ק



ה ע ר ב - 23.3.90

ב א ו ל ס "דדו"

בשעה 21.30



"שמינית 'ווקאל'" - שמונה מוסיקאים בתוכנית א-קפלה בה משולבים עיבודים לשירים מהמאה ה-13 ועד ל"מכונת הכתיבה" של לירוי אנדרסון.



השמנייה נוסדה בחורף 1986, והחל מאפריל 1987 השתלבה בכל האירועים המרכזיים בחיי המוסיקה בישראל. ברפרטואר של "ווקאל" יצירות עתי-קות בעיבוד חדש, שירי עמים, ספיריצי'ואלס, קטעי ג'אז, קטעים כליים מעובדים לקולות, ויצירות ישראליות מקוריות שנכתבו במיוחד עבור "ווקאל".

להחמיץ זה

להפסיד!!!

כ י ב ו ד י ו ג ש ב מ ו ע ד ו נ ב י נ א ר ו ת ת ע ר ב
ל ת ח י ל ת ה ת ו כ נ י ת .

הופעות וסרטים באזורינו

* סרלני באך של מנהיים - כרמיאל, יום ג', 3,4.90 בשעה 20.30 35 ש"ח

* סרט "חטאי מלחמה", ראש-פינה, יום נ', 23.3.90 בשעה 22.00
וגם במוצ"ש 24.3. בשעות 19.00, 21.30

* "קזבלן" - אילת-השחר, 31.3.90

* התזמורת הפילהרמונית הישראלית, המנצח זובין מהטה, באולם "כנרת", עין-גב, ביום ו' 1,4.90 בשעה 21.00 20 ש"ח

* "חגיגת סיום הרוטציה" - טוביה צפיר, אסנת וישינסקי ומני פאר. מטולה, יום א', 25.3.90, בשעה 21.00 20 ש"ח



פִּינֵת הַסֵּרֶס הַשָּׁבוּעִי

שם הסרט: דג ושמור נדה A FISH CALLED WANDA

בימוי: צ'רלס קריציטון

משחק: ג'ון קליז, ג'ימי לי קרטיס, קווין קליין, מייקל פלין

תראו, אם הייתי יודע שעוד לא שמעתם על הסרט, הייתי טוען באוזניכם שעליכם לעשות הכול כדי לראות אותו. אך מאחר וברור לי שכולם שמעו עליו, ובגדול, הרי שהייתי מיינץ לכם להגיע לאולם ללא ציפיות. אין דבר שמכריע סרט יותר מאשר הידיעה שראית את הסרט לפני שראית אותו. בכל אופן, כמה מילים על הסרט.

הקשר בין ה"מונטי פיטונס" לבין הקומדיות הרומנטיות ההוליבודיות הוליד משהו מעניין. הומור אנרכיסטי שופע נונסנס לכוד בתוך מסגרת קונפורמיסטית. צריך לראות את הסרט, כדי להבין עד כמה זה מוזר. ג'ון קליז אומנם מגלה בסרט רגש של כבוד רב לחיוניות האמריקנית, אך מאחורי רגש הכבוד מסתתרת ראייה צינית חריפה וחזקת. הייתי אומר, שבקרוב שמתחולל בין העולם החדש, השטחי והגדוש קלישאות שמוצג על-ידי אוטו, שסבור שאריסטו הוא פילוסוף בלגי ושרכבת תחתית היא תנועה פוליטית - לבין העולם הישן, האיטי והגדוש מסורתי והידור, שמיוצג כהלכה ע"י ג'ון קליז, עורך-הדין שמתאהב בג'ימי לי קרטיס (הלא היא בתו של טוני קרטיס, שגם הוא קומיקאי לא קטן) עד כדי אוכדן עשתו-נות מעודן. אחרי כל אלה הלב נוטה קצת אחרי עידון העולם הישן.

בקיצור, לכו לראות את הסרט עם ציפיות נמוכות עד כמה שאפשר ותיהנו.

ו. (ונדה) סרטים

בשבוע הבא: "היחידן מבברלי-הילס".



כבודיכם כבודיכם כבודיכם

ביום שישי הבא, 30.3.90, תתארח במלונון קבוצה

יוצאת דופן מאנגליה. אלה הם חובבי בוטניקה, והם מגיעים ארצה בחסות "ידידי ישראל - קרן לחינוך" -

"Friends of Israel - Educational Trust"

(אותו גוף המטפל גם בקבוצות "גשר")

הקבוצה תעבוד תשעה ימים באוניברסיטה העברית, ותסייר בארץ חמישה ימים.

בערב שהותם כאן הם מעוניינים מאוד להיפגש עם חברים, ולכן

אנחנו מזמינים את החברה לכוס קפה + עוגה

במועדון אחרי ארוחת הערב

קרול ב.

ביום שישי הבא - 30.3.90

עֵינֵינוּ ! ♥

ערב חברתי לבני 55 +

אתם זוכרים? ערב חברתי ל-55+ יתקיים במועדון החברים ביום שני, 26/3 בשעה 20.30.

מי שמוכן להביא משחק-שולחן מתבקש להודיע לדיאן או לנטע. חברי עמיעד בגיל הנ"ל מוזמנים, במטרה להתחיל קשר אזורי.

בואו לשחק, לשוחח על כוס תה, לרקוד בחלק מהמועדון, אם תרצו. אנו רוצים תגובות (FEEDBACK) אחרי ערב זה וכל רעיון לעתיד "מועדון 55+" יתקבל בברכה. תרשמו את התאריך כ"ערב לא פנוי".

להתראות - להשתמע
דיאן ונטע

הוועדה לחבר המבוגר מודיעה

יש אפשרות להתקין ידידות-תמיכה במקלחת ובבתי-שימוש. יש לפנות אל יניתה בבקשה להתקנת הידידות ואפשר לעשות זאת בכל עת ובכל זמן, כשמתעורר הצורך בכך.

כרטיסי-חנייה

חברים/נהגים הנוסעים לביה"ח צפת מתבקשים לבדוק, לפני הנסיעה, שכרטיס-חנייה בתוקף אכן בנמצא במכונית. במקרה שאיננו אפשר לקבלו אצל ריימונד בהנה"ח. נא להשאיר את הכרטיס במכונית לנהג שיבוא אחריו.

בני - סדרן התחבורה

ממסן הילדים מוסרים

הורים שיש להם בג' - קיץ של ילדיהם שאינם מסומנים, מתבקשים להביאם לסיומון.

אן מנות

רבקה מוסרת שתתקיים תערוכה בטוף שבוע זה בבית פרטי של דן ארנובויץ (קרוב משפחה של ג'נט פ') **ברמת השרון**. משתתפים בה דיני כהן, מיקי, גילה ושרי. בארה"ב נמכרים דברי אומנות שלנו ויש להסתכל בלוח המודעות על כתבות מהעיתונות. פרטים נוספים יבואו בקרוב.

מסרה - רבקה

סיכום עם ג'רי ניימרק בדבר קריטריונים לחלוקת אקדחים:

חברים וחברות יהיו רשאים לקבל אקדח מג'רי. אם הם עונים על התנאים הבאים:-

1. עובדים במשמדת לילה.
2. מוכרים במפעל שנוסעים נסיעות ארוכות-טווח.
3. רכז-הבטחון.
4. אנשי שדה שעובדים בשטחים מרוחקים.
5. חברים שמגוייסים למארכים בצאן.
6. חברים שמקבלים היתר מהרב"ש. לשאת נשק לצורך מערך תגובה מהירה.
7. נהג המשאית של המפעל.
8. כל חבר שרוצה ומרגיש שיש לו צורך באקדח.
9. סוכם שנאשר חבר אינו מקבל אקדח מג'רי. יש לו זכות לפנות למזכיר ולבקש בירור בעניין.
10. כל החברים הפונים - יהיו חייבים לקבל את כל האישורים שמקבל כל אזרח במדינה המבקש לשאת אקדח (את האישורים יקבלו דרך ג'רי).

'דובי' שהורשע בהריגה ושוקם בכפר הנשיא נישא לבת קיבוץ

מאת שמעון וייס, סופר 'דבר' בצפון
אחרון ברדוד, המכונה 'דובי', שהורשע לפני
תשע שנים בהריגת עובד חברת 'צ'מפיון מוטורס'
בתל אביב במהלך שוד אלים, נשא לאשה לפני
כחודש את אלינועה נאי, בת קיבוץ כפר הנשיא,
לאחר שהתקבל לחברות בקיבוץ ועבר תהליך
שיקום ממושך ומוצלח בסיועו של חרות לפיד,
משקם האסירים בתנועה הקיבוצית.

ברדוד, כיום בן 36, הורשע בבית המשפט
המחוזי בתל אביב בהשתתפות בהריגת חיים
פישלר, עובד חברת 'צ'מפיון מוטורס', ושדירת
יותר מ-2 מיליון לירות במזומן ובהמחאות. השוד,
שזכה בזמנו לכינוי עתונאי רב, אירע בפברואר
1978 בכניסה למשרדי החברה ליד אצטדיון רמת
גן. בשוד השתתפו גם אורי שניידר, שהפך לאחר
מכן לעד מדינה, ושלמה משה, המכונה 'פואד',
שנרדף למאסר עולם ונחון לפני כמה שנים על-ידי
נשיא המדינה, בהתערבותם של גורמים שונים.
'פואד' ו'דובי' טענו כל העת, כי הם חפים מפשע
ואמנם עד היום לא נתגלה במרוק רוצחו של

פישלר. ברדוד, שהתגורר אז בכפר שלם ושירת
כשוטר משמר הגבול, שוחרר מן הכלא לאחר חמש
שנים ועבר תהליך של שיקום בתיווכו של לפיד
בקיבוץ כפר הנשיא. הוא הורשע בהריגה ולא
ברצח, בעקבות מהלך החקירה שבו הסתבכה
המשטרה בנסיונות להפליל את החשודים ואי-
הצלחתה לשים את ידה על הרוצח של פישלר.
השופטים קבעו את גזר דינו של ברדוד
בהחלטת רוב ולא פה אחד. לפני כארבע שנים
הגיע ברדוד לקיבוץ ולא מכבר נתקבל לחברות
לאחר שהוכיח עצמו לשביעות רצון הקיבוץ. כיום
עובד ברדוד בענף האבוקדו של הקיבוץ. הוא
סירב לשוחח עם סופר 'דבר' על עברו וחבריו
אמרו, כי הוא מבקש לפתוח דף חדש בחייו ואינו
מעוניין לחזור אל פצעי העבר. מזכיר קיבוץ כפר
הנשיא, דודו פלמה, אמר, כי שיקומו של ברדוד
בקיבוץ לא נתקל בקשיים יוצאי דופן. "דובי הוא
בחור יסודי. אנחנו סומכים עליו ומקבלים אותו
כפי שהוא. התרשמנו ממנו מאוד לטובה וכיום הוא
חבר לכל דבר", אמר פלמה.

לכא

סל 549

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

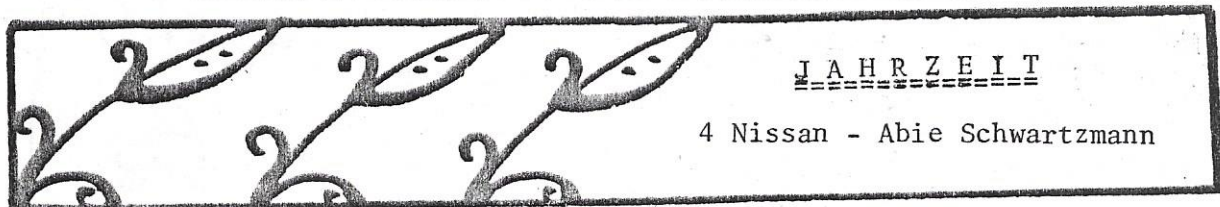
- * Well, Purim is over finally, and there is a smell of Pessach in the air already. Our hairdressers, for instance, are already asking us to put down our names for that special Yomtov hairdo, and of course Netta is busy reckoning up places for the Seder night.
- * Bruce has also been busy doing sums, and it seems that counting summer and winter savings in electricity, we did manage to reach the savings required in order to get the discount we were hoping for. So, we all did it together!
- * Amongst the New Olim from Russia is the Reiss family, a young couple with two children, he a scientist and she a violinist, who have been waiting for their exit permit for ten years. Nothing special these days, perhaps, but during most of these ten years they kept up a correspondence with René and Michael Cohen...
- * Next week-end (30/3/90.) A special group at the "hotel" - amateur botanists from England, who are touring the country and working at the University in Jerusalem for a couple of weeks. They would like to meet people, so Carol has arranged for a get-together over a cup of tea in the Moadon next Friday night after dinner.
- * Rebecca tells us that this week-end there is an exhibition of works by Marky, Gilah, René C. and Sari at the house of Dan Aharunovitz (a relation of Jeannette Primost). Works are also being sold in the States (see notices on the notice-board - in English). Rebecca promises more details soon.
- * If you still have winter clothes at the "Second-Hand Bargain Department" you may either a) take them back home and hope for better luck next winter, or b) allow Reggie & Co. to pass them on to the needy in the district. Please let her know.
- * Don't miss the concert tonight. (Details overleaf). If you like the "Swingle-Singers" - this is an Israeli version.

Shabbat Shalom,

Inge

Meir has asked me to include the following in your "Page":

Parents who have independent financial status, are advised that we have been notified by Kupat Cholim (Workers' Sick Fund) that they have raised the monthly rate of payment from N.S. 37.50 to N.S.75.75, retro-active from January 1990. Accordingly your account will be debited from 1st April 1990, including the difference due, as explained above.



MASSOL

HAPPY BIRTHDAY

25.3.90. Netta Ellman

Lee Kaplan

27.3. Rachel Avidor

Leor Schwarzmman

Dotan Ma'ayan

28.2. Betty Eder

Batyah Whitham

Ofer Frank

Anat Nitzan

Nerya Agam

Rimon Franklyn

Ayal Easton

29.3. Jack Ben Natan

Tsippora Samberg

Neil Sharky

Amalia Levine

Shontal Basso

30.3. P'ninah Golan

Tsilah Ben Reshef

31.3. Dalya Bouskila

Ayelet Edelstein

HAPPY ANNIVERSARY

25.3.90. Rivah & Jack Ben Natan

Heather & Chezzi Harpaz

27.3. RRuthie & Gaddie Amit

Shoshana & Lennie Yodaiken

29.3. BathSheva & Lawrence Marcuson

TONIGHT - at 21.30 in the Hall - the "VOCALS", a well-known group of singers, with a programme ranging from the Baroque period to MODERN ISRAELI.
COFFEE will be served in the Moadon before the concert.

FILM OF THE WEEK - A FISH CALLED WANDA

with John Cleeze, Jimmy Lee Curtis, Kevin Clain, Michael Flynn

Comedy with a difference....

If you need PASSPORT PHOTOS
(standard size only) you
may contact David Collet
any day at 18.00 at his home,
(Tel.827).

